

קצין הביטחון פוטר מעבודתו - כתבי „העולם הזה”

הותקפו והוכו - הכל כדי להסתיר את

פרשת הח"כ והמרק

פורסמה הידיעה בגליון הקודם של העולם הזה במדור תשקיף. אולם עוד לפני שהופיעה הידיעה ב"העולם הזה החלה התרוצצות, מהומה ו"סער-רוחות, שהפכה את הפרשה מאפי-זודה מעוררת רחמים מחייו של חבר-כנסת שמשקלו הנפשי התערער, לתקרית ציבורית בעלת חשיבות וענין לציבור הרחב.

גילויה העיקריים של הפרשה היו שוב: כל האורחים שווים בפני החוק - אבל יש כאלה שהם שווים יותר!

איש מיסכן

רגע שהסתבר למנהלי הסופר-מרקט בכיכר דיזנגוף כי האיש אור-תו עצר קצין-הביטחון שלהם, מנשה מגער, כחשוד בגניבה, אינו אלא חבר-כנסת, תקפה אותם בהלה נוראה.

למראה תעודת חבר-הכנסת של האיש הם שכחו כי חוקי המוסר והמדינה חלים על כל האזרחים, אפילו אם הם חברי-כנסת. בניגוד לנוהג המקובל, לפיו נוהגים להחתים קונים הנתפסים בגניבות גניבה על טפסים מיוחדים בהם הם מצ-

בגלל תמונה זו אירעה התנפלות זו בסופרמרקט

הערת מערכת „העולם הזה”

אין המערכת נוחתת בדרך כלל להסתיר את זהותם של אנשי ציבור שהסתכנו בפרשיות מופקקות. אין המערכת סבורה שיש לאנשי-ציבור זכויות-יתר בשמח זה. להיפך, שיקולים היכולים לעמוד לאדם פרטי, אינם יכולים לעמוד לאנשי-ציבור, המצווה לשמש דוגמה כשמירה על החוק ובמיוחד המידות. במקרה המתואר בעמודים אלה, מוצאה המערכת לנכון לסמות מעיקרון זה, וזאת כדי למנוע מראש כל חשד כאילו היא מפרסמת את הדברים מטעמים של נקמות, ולא מתוך מילוי חובתה הציבורית. יתר על כן, נסיבות המיקרה מעוררים את החשש כי אישי-הציבור, המשמש לציבור בפרשה עגומה זו, לא פעל מתוך שיווי-מישקל נפשי מלא, ודבר זה נלקח בחשבון.

זה לא יאומן! היתה התגובה הראשונה של כל מי ששמע את הידיעה שנפוצה במהירות הבזק ברחבי תל-אביב ביום השני לפני שבוע. ואומנם, קשה היה להאמין כי תוכנה של הידיעה הוא אמת.

נאמר בה כי יום קודם לכן, ביום רא"ש שון, חשד קצין הבטחון של הסופרמרקט שפע"ח בכיכר דיזנגוף בתל-אביב, כי אחד הקונים מעלים בכיסיו מצרכים בשעת הקניה. קצין הבטחון, שתפקידו העיקרי בהגנת הכל-בו הגדולה המשתרעת על פני שתי קומות בבנין קולנוע חן הוא לפקח שקונים לא „יסחבו" מצרכים, עקב אחר האיש. כאשר הבחין כי אותו אדם ניגש עם מספר מצרכים אל הקופה, משלם עבורם, אך אינו מוציא את מה שהטמין בכיסיו, יצא קצין-הבטחון בעקבות הקונה אל הרחוב. שם עצר אותו וביקש אותו להכנס למשרד הסופרמרקט השייך לאגור דת הצרכנים. במשרד התגלה כי האיש הסתיר בכיסיו שתי חפסיות מרק ש"ש שווים כ"ז ל"י.

תגלית יותר מעניינת היתה קשורה ב"זהותו של האיש. התברר, לפי תעודה שהציג האיש, כי הוא חבר-כנסת. אחרי שהסביר את הימצאות חפסיות המרק בכיסו ב"היסח הדעת", שוחרר והלך לביתו מבלי שתוגש כל תלונה נגדו.

הידיעה עם כל הפיקאנטיות שבה, נ"ר אתה שולית וחסרת-חשיבות. היא לא הי"תה ראיה ליותר מכמה שורות. מבלי לציין את שם הח"כ, בטרם התבררו הפר"טים המלאים של הפרשה. ואומנם, כך

קצין הביטחון של הסופר-

מרקט בכיכר דיזנגוף, מנשה מגער, שתפס את חבר-הכנסת בצאתו מהחנות כשביכסו חפ"סות מרק, עבורם לא שילם. מגער, הנמ"נה על עובדי הסופרמרקט, סירב לחצ"טלם, ברח לעבר המחסן כשהבחין בצלם.

כך התחילה ההתנפלות

מרצ'ל, זבן ה„חמוצים" של הסו-פרמרקט מכה את כתב „העולם הזה" אריק לביא, בעת שזה נמלט מהקומה הראשונה של החנות, שם התנפלו עליו עובדים אחרים. לידו יצחק סלוק, ממחלקת המיטלות בחנות שהצטרף למכים.